

[Niels Helveg Petersen.]

tier, der eklatant sætter sig ud over almindelige rimelighedsbetragtninger og bidrager til at skabe forfejlede opfattelser af, at man kan få noget uden at yde noget. Socialdemokratiet havde altid som regeringsparti respekt for den sammenhæng, der var mellem kravene til det offentlige og kravene til skatteyderne. Jeg synes, det er en sørgelig udvikling, at socialdemokratiet ikke som oppositionsparti kan bevare denne respekt for en fundamental sammenhæng.

Martin Pedersen: Da vort partis ordfører, hr. Helge von Rosen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne sige et par ord om sømandsskatten.

Jeg vil gerne give udtryk for tilfredshed med, at der i skatteudvalget mellem samtlige repræsenterede partier er enighed om de principper, hvorefter sømandsskatten skal tilpasses skatten på land. Når der er forskellige tal i skalaerne, skyldes det jo alene, som også hr. Grünbaum var inde på, at regeringen mener, at en udskrivningsprocent for skatten på land på 95 er nødvendig, medens man fra oppositionspartiernes side mener at kunne nøjes med 82 pct. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for regeringens forslag og stemmer imod oppositionens.

Ømann: Om udskrivningslovens principper i forhold til tilstanden ved første behandling er der jo meget lidt at sige. Regeringen har naturligvis opretholdt sine prestigeskatteloffer. Jeg har ikke noget at indvende imod det loft, der forbyder en udskrivning på mere end 105 pct. af skalaen, for det virker jo hele vejen ned; det giver ingen beskyttelse, men det gør heller ingen skade. De mere ondartede lofter — der er jo flere af dem — de, der skærer toppen af de velhavendes skatter, har SF foreslået at ophæve, og jeg skal til den ende anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1, 2 og 5. Det er usmageligt at stille beskyttelsesforslag for velhavere samtidig med, at man brandskatter de jævne indtægter.

Det er ligeledes usmageligt at ville lempe formueskatten, når udskrivningsbehovet, som regeringen hævder, er så enormt, og vi skal anbefale, at man stemmer for

ændringsforslag nr. 4, som tilsigter et provenu af formueskatten, der er 100 mill. kr. større end af regeringen foreslået.

Når de levende skal flås, kan vi ikke se fornuften i at underbeskatte dødsboerne, og vi foreslår bofradraget for dødsboer nedsat fra det urimeligt høje beløb på 25.000 kr. til 10.000 kr. og anbefaler, at man stemmer for ændringsforslaget, der er stillet i den retning af socialdemokratiet og SF.

Der er uden for betænkningen stillet nogle ændringsforslag af VS. Jeg har ikke haft lejlighed til at regne dem igennem; der er noget i dem, som vi godt kan sympatisere med. Jeg må sige på forhånd, at jeg ikke sympatiserer med at forhøje personfradraget og lade det statslige personfradrag være forskelligt fra det kommunale personfradrag; som det jo er meget vanskeligt at hive i vejret. Vi vil afholde os fra at stemme om disse ændringsforslag uden for betænkningen; de går jo ud på at tilvejebringe samme provenu, som vi tilsigter, men med nogle andre detaljer.

Hovedsagen er naturligvis kampen mod skatteplyndringen udtrykt i regeringens forslag om at udskrive skatterne med 95 pct. af skalaens beløb, hvorved man tilsigter et provenu af indkomstskatterne for finansåret 1970-71 på 14 milliarder kr. eller en stigning på nær ved 35 pct. i forhold til det foregående skatteår.

Heroverfor står oppositionens ændringsforslag om at udskrive skatten med 82 pct. af skalaen, en udskrivning, der er 1,7 milliarder kr. mindre end af regeringen tilsigtet. Vi har ikke i udvalget været inde på at kritisere de af regeringen forudsatte statsudgifter; de er taget fra budgetoverslaget, og der har ikke været tid eller lejlighed til en formelig finanslovdiskussion under disse overvejelser. Vi har alene kritiseret den beregning over behovet, som regeringen er mødt frem med i anledning af kildeskattens indførelse, og jeg kan ganske tiltræde den af hr. Grünbaum givne redegørelse for disse poster og for, hvordan vi underbygger vort ændringsforslag om, at 82 pct. er nok og rigeligt.

Det, regeringen vil, er altså at benytte kildeskattens indførelse til en kolossal finanspolitisk stramning — ikke alene det, man indrømmer man strammer fra denne